

Internetconsultatie Wetvoorstel Kansspelen op internet

1. Legale nieuwkomers worden genegeerd

In het wetvoorstel en de memorie van toelichting wordt gesproken over twee soorten aanbieders van kansspelen die in aanmerking zouden willen komen voor een vergunning:

- 1) De huidige legale aanbieders (vergunninghouders) in Nederland, zoals Holland Casino, Lotto, Toto etc. enerzijds en
- 2) De (buitenlandse) aanbieders van online kansspelen die de afgelopen jaren illegaal op de Nederlandse markt hebben geopereerd, anderzijds.

Volledig voorbij wordt gegaan aan een derde groep aanbieders, die minstens zo belangrijk is. Dit betreft de **“legale nieuwkomers”**. Een legale nieuwkomer is een aanbieder die zich (enkel) op de Nederlandse markt voor online kansspelen wil richten, maar zich in tegenstelling tot de illegale aanbieders wél aan de wet heeft gehouden en géén betaalde kansspelen heeft aangeboden. Zij hebben soms al jaren geanticipeerd en geïnvesteerd in de Nederlandse markt, zonder dat daar de inkomsten tegenover stonden, juist omdat zij zich aan de wet wilden houden!

Voorbeelden van “legale nieuwkomers” zijn (Nederlandse) mediabedrijven, gamingbedrijven, websites voor sportspellen etc.

Door deze groep aanbieders te negeren, worden de belangen van deze aanbieders automatisch niet of onvoldoende behartigd, waardoor ongelijkheid en zelfs discriminatie ontstaat.

2. Oneerlijke concurrentie

In het wetsvoorstel en de memorie van toelichting is er slechts zeer beperkt aandacht geschonken aan de (ongelijke) startpositie van de verschillende aanbieders die t.z.t. voor een vergunning in aanmerking komen, de eerlijke en open concurrentie van de verschillende aanbieders die wordt nagestreefd en het voorkomen van oneerlijke concurrentie.

Iedereen zal het erover eens zijn dat de (voorheen?) illegale aanbieders vanuit het buitenland in de afgelopen jaren juist door het ontbreken van handhaving vanuit de Nederlandse overheid een enorme voorsprong hebben opgebouwd als het gaat om kennis, know how, marktaandeel, bekendheid in de markt, imago, liquiditeiten en financiële reserves.

Na bestudering van het wetsvoorstel en de toelichting daarop constateer ik dat deze illegale buitenlandse aanbieders minimaal gelijktijdig met de huidige vergunninghouders (die naar ik aanneem een nieuwe vergunningsaanvraag zullen doen) én met de nieuwe aanbieders de markt zullen kunnen betreden. Dit geeft in ieder geval de **legale nieuwkomers** – die zich te allen tijde in het verleden wel aan de regels hebben gehouden – een enorme achterstand.

Het enige dat over dit onderwerp in de toelichting terugkomt is op pagina 13 en (gedeeltelijk) pagina 14, waarin in de derde alinea van pagina 13 door de regering wordt erkend dat de huidige (buitenlandse) illegale aanbieders reeds marktaandeel hebben verworven in tegenstelling tot de huidige Nederlandse vergunninghouders als het gaat om het aanbod van kansspelen op afstand. Deze laatste vergunninghouders onderstrepen dat de startposities voor de overgang naar een vergunde markt dermate verschillen dat zij op grote en **ongelijke afstand** staan.

Dat moge wellicht zo zijn, maar wat te denken van de **legale nieuwkomers**, die al jaren hebben en geanticipeerd en geïnvesteerd om de vergunde markt te betreden? Deze hebben een dubbele achterstand, niet alleen op eerdergenoemde huidige (buitenlandse) illegale aanbieders, maar ook op de huidige Nederlandse vergunninghouders, die de afgelopen jaren feitelijk als monopolist op het gebied van kansspelen konden optreden. Ook zij hebben een enorme voorsprong kunnen opbouwen als het gaat om kennis, know how, marktaandeel (leads), bekendheid in de markt, imago, liquiditeiten en financiële reserves.

In het wetsvoorstel en de toelichting is er geen enkele opmerking geplaatst over deze categorie ondernemers die de vergunde markt willen betreden, namelijk zij die nieuw zijn en zich te allen tijde aan de regels hebben gehouden.

Op het eerdere pleidooi van de huidige Nederlandse vergunninghouders voor een transitie- of prelaunch fase wordt niet ingegaan anders dan dat de regering nu meent de illegale buitenlandse partijen vanaf nu aan de wet te laten voldoen en hiertegen handhavend op te treden waardoor deze partijen notabene zullen worden beloond met een vergunning en een startpositie die vele mate beter en bedrijfsmatig verantwoord is dan die van de nieuwkomers.

Juist deze oneerlijke concurrentie tussen de huidige (buitenlandse) illegale aanbieders, de huidige Nederlandse vergunninghouders en de nieuwkomers staat haaks op het streven en kanalisatiegraad te behalen van 75% en zoveel als mogelijk vergunninghouders toe te laten op de markt teneinde onder andere passend en attractief aanbod te genereren van kansspelen op afstand.

Verder lijkt het alsof de (buitenlandse) illegale aanbieders een nog grotere voorsprong verschaft krijgen doordat zij onmiddellijk na vergunningverlening, en niet pas na afronding van een tijdsintensieve keuring, op de Nederlandse markt kunnen gaan opereren, indien zij maar aan kunnen tonen dat zij vanuit de andere lidstaat legaal kansspelen zou aanbieden. Dat kan en mag uiteraard niet het geval zijn, omdat de voorsprong in dat geval alleen nog groter zal worden.

Hoe zou de wetgever moeten optreden om (verdere) oneerlijke concurrentie te voorkomen?

- 1) Legale nieuwkomers zouden een voorsprong van zes maanden moeten krijgen ten opzichte van de huidige legale Nederlandse aanbieders en de buitenlandse illegale aanbieders, om de markt te betreden.
- 2) De legale nieuwkomers moet voldoende tijd worden gegund om hun spelsysteem aan te passen aan de criteria voor de keuring ervan. Daarvoor zullen zij tijdig geïnformeerd dienen te worden over de eisen en een voorrangspositie in de keuring te kunnen krijgen.
- 3) De legale nieuwkomers moet in het algemeen voldoende tijd worden gegund om aan alle voorwaarden te kunnen voldoen om in aanmerking te komen voor een vergunning.
- 4) Voor de legale nieuwkomer zou een lager belastingtarief moeten gelden waarmee zij gecompenseerd wordt voor de achterstand die zij heeft opgelopen ten opzichte van de illegale buitenlandse aanbieders, waartegen door de wetgever de afgelopen jaren niet is opgetreden.

3. Legitimatie en identificatie pas bij spelen met inleg

In het wetsvoorstel en de memorie van toelichting wordt vanuit gegaan dat een aanbieder van kansspelen op afstand, alleen betaalde spelen aanbiedt. Deze stelling is echter te zwart/wit. Er zijn immers ook aanbieders met websites waar op dit moment door mensen legaal spellen worden gespeeld, zonder dat van een inleg spraken is. Deze mensen hebben zichzelf bij deze websites geregistreerd. Voorbeelden zijn websites met sportspellen, waar mensen nu enkel voor het plezier met / tegen elkaar spelen.

Indien deze websites naast de spellen zonder inleg, ook spellen met inleg (en dus kansspelen) gaan aanbieden, dan zou de situatie ontstaan dat *iedere gebruiker* van de website zichzelf vanaf dat moment zal moeten legitimeren en identificeren. Dat is een onwenselijke situatie, omdat dit voor een deelnemer aan spellen zonder inleg zich helemaal niet noodzakelijk is.

Het zou daarom zo moeten zijn dat een gebruiker zichzelf pas hoeft te legitimeren en identificeren, vanaf het moment dat hij betaald wil gaan spelen.

4. Kansspelen aanbieden zonder vergunning

Uit het wetvoorstel blijkt onvoldoende vanaf welk moment een vergunning benodigd is en tot welke hoogte er zonder vergunning geopereerd kan worden. Blijft de huidige wetgeving daarvoor van kracht? Is het toegestaan betaalde spellen aan te bieden en daar prijzen voor aan te bieden etc? Hierover zou meer duidelijkheid moeten zijn, zodat partijen een afweging kunnen maken in hoeverre zij al dan niet zouden moeten / willen aanvragen.